

Nr 522

av herr Börjesson i Falköping och herr förste vice talmannen Bengtson om en för hela landet enhetlig telefontaxa.

Telefonen är numera ett oundgängligt kommunikationsmedel såväl inom näringsliv och förvaltning som för privat bruk. Trots jämförelsevis höga taxor har man också kunnat bygga ut nätet och automatisera trafiken i snabb takt. Näst USA har Sverige den högsta telefontätheten i världen.

När det gäller avgifterna grundas de egentliga samtalstaxorna för närvarande främst på avståndsfaktorn. Avgiften för ett samtal som pågår viss tid ökar sålunda med avståndet mellan de orter mellan vilka samtalet utväxlas, och tiden mellan markeringarna på avgångsapparatens samtalsmätare vid vanliga automatiskt kopplade samtal beror på hur långt avståndet är till den uppringde abonnenten.

För närvarande gäller att för samtal till abonnenter utanför det egna telefonstationsområdet men inom riktnummerområdet registreras i regel en markering var nionde minut. Vid andra samtal inom landet varierar tiden mellan två på varandra följande markeringar mellan nio minuter och åtta sekunder. Med nuvarande avgift på 13 öre för varje markering kostar ett treminuterssamtal inom Stockholm 13 öre, mellan Stockholm och Uppsala 98 öre, mellan Stockholm och Göteborg 2 kr. 34 öre samt mellan Stockholm och Malmö 2 kr. 93 öre. Genomsnittsabbonnenten i övre Norrland (Luleå och Umeå teleområde) får vidkännas 21 procent högre kostnad för sitt telefoninnehav än motsvarande abonnent i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Även om den fasta abonnentavgiften bidrar till att i viss mån utjämna avgifterna, är det uppenbart att den nuvarande taxesättningen starkt missgynnar Norrland och andra områden där avståndsfaktorn spelar stor roll. Abbonenter i dessa områden får sålunda vidkännas betydligt större kostnader för sitt telefoninnehav, även om de inte utnyttjar telefonen mer än abonnenter i andra delar av landet, vilket torde framgå av ovanstående uppgift om att en genomsnittsabbonent i övre Norrland får vidkännas 21 procent högre kostnad för sitt telefoninnehav än abonnent i exempelvis Stockholmsområdet.

Bl. a. befolkningsomflyttningen och kommunsammanläggningarna har aktualiserat en snabb översyn av telefontaxorna. Arbetet härmed har pågått och pågår inom televerket.

Inom televerket har skett en intern utredning innefattande regionalutjämning av telefonkostnaderna, 1969 års telefontaxeutredning, som har avgivit ett betänkande Regional utjämning av telefonkostnaderna. Det finns enligt vår uppfattning i detta sammanhang anledning att även pröva möjligheterna att övergå till en enhetstaxa i hela landet. Stor enighet

rådde också om önskvärdheten av största möjliga utjämning av telefontaxorna, då frågan har varit uppe i riksdagen.

Vår uppfattning är att telefontaxorna om möjligt bör utformas på liknande sätt som nu gäller beträffande brevportot. Detta skulle skapa större rättvisa mellan abonnenter i olika delar av landet och medverka till att stärka näringslivets konkurrenskraft i Norrland och andra delar av landet med långa avstånd. Frågan bör sålunda också ses i ett större regionalpolitiskt sammanhang.

Vi anser tiden vara inne med hänsynstagande till bl. a. telenätets utbyggnad — att införa en enhetstaxa för hela landet. Denna kunde lämpligen utformas så att en periodavgift registreras för var tredje minut oavsett om samtalet sker inom riktnummerområdet eller ej. Genom en sådan taxeändring skulle en utjämning av teletaxorna komma till stand i syfte att skapa större rättvisa mellan olika abonnenter.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi

att riksdagen hos Kungl Maj:t anhåller om utredning om övergång till en för hela landet enhetlig telefontaxa i enlighet med vad som har anförts i motionen.

Stockholm den 21 januari 1972

BENGT BÖRJESSON (c)
i Falköping

TORSTEN BENGTSON (c)
i Jönköping